

KINH CHỮ PHÁP TẬP YẾU

QUYỂN 8

Phẩm 20: TRỪ BỎ BIẾNG NHÁC

*Chính vì trí tuệ kém
Nên sinh ra biếng nhác
Thích nói lời hý luận
Lìa bỏ trí chân chánh.
Xa lánh tri thức thiện
Thích gần gũi bạn ác
Là nhân duyên phá pháp
Là những kẻ tà mạng.
Không biết thời và phương
Cùng những nơi nạn xứ
Chẳng đáng nói lại nói
Tâm luôn sinh buồn lo.
Không tránh sự gièm chê
Lại thường đến khát thực
Bị người khác khinh thường
Thích khen ngợi đức mình.
Sinh tham, si tăng thượng
Và trạo cử, tà mạn
Đắm sâu trong năm dục
Tâm không nương chánh giáo.
Trái sắc lệnh của vua
Thường mang lòng giận dữ
Cuồng loạn mất chánh niệm
Bị chết không đúng lúc.
Xa lánh thầy thuyết pháp
Chẳng thông pháp, phi pháp
Bậc Thiện nhân tuy dạy
Nhưng sân hận chê bai.
Tham cầu thức ăn uống
Say mê trong ngủ nghỉ
Chúng sinh tội như thế
Sẽ đọa vào địa ngục.
Ai cố gắng, siêng năng
Đạt được quả an lạc
Vì vậy nương chánh pháp
Để được quả báo lành.
Biếng nhác là nguồn gốc*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sinh ba thứ tội lỗi
Dùng tinh tấn đối trị
Phá trừ được si hoặc.
Chúng nhân là ba độc
Phải chịu ba quả báo
Ba thứ ấy là gốc
Để hướng đến ba cõi.
Ai ham thích biếng nhác
Là bỏ các pháp lành
Ác nghiệp sinh từ đó
Sẽ đọa vào địa ngục.
Hoặc lấy sinh ra tham
Hoặc bỏ thêm sân hận
Kẻ chấp trước như thế
Chính là kẻ ngu si.
Biếng nhác che tâm ý
Như trúng độc, chết giặc
Trong hầm sâu phóng dật
Đọa lạc chẳng nghi ngờ.
Ai thích hạnh tinh tấn
Là cầu ược biếng nhác
Giải thoát mọi sầu lo
Sẽ được phần vui sướng.
Nếu sinh tâm biếng nhác
Không tu pháp thắng, tịnh
Chịu tội lỗi sâu rộng
Người này chỉ khổ đau.
Vì bà con trời buộc
Phải đọa trong hiểm nạn
Bởi vậy trong đời này
Đừng tham đắm dục lạc.
Lại nữa, người biếng nhác
Thường bị si che lấp
Chẳng có chút phước nghiệp
Mọi người đều khinh thường.
Lại nữa, tánh biếng nhác
Sinh hôn trầm, thù miên
Phá hoại cửa giải thoát
Người trí khéo phòng hộ.
Lại nữa, tánh biếng nhác
Sinh không hổ, không thẹn
Hai pháp là gốc khổ
Sau lại phải lo sợ.
Lại nữa, người biếng nhác
Bỏ mọi việc tu tập

Người này ở thế gian
Tuy sống chẳng khác chết.
Lại nữa, tâm biếng nhác
Sinh ra tánh trạo cử
Khiến tâm chẳng tịch tĩnh
Lâm chung tâm tán loạn.
Chìm trong bùn biếng nhác
Làm sao vượt biển khổ
Chỉ tinh tấn dũng mãnh
Mới đến bờ giải thoát.
Lại nữa, người biếng nhác
Chẳng khác loài bàng sinh
Chỉ nghĩ đến ăn uống
Ngoài ra chẳng biết gì.
Chính vì tham ăn uống
Thích làm việc bất tịnh
Muốn nhiều chẳng toại ý
Phải xin ăn kẻ khác.
Cho đến ngay bản thân
Chịu đói khát lạnh nóng
Đều do tâm biếng nhác
Thọ mọi thứ gian khổ.
Chính vì biếng nhác ấy
Nên mọi người khinh chê
Chính mình tự khi dối
Làm sao hết khổ đau.
Không học pháp chân thật
Chỉ tham đắm vị ngon
Lâm chung đọa đường ác
Hối hận chẳng ích gì.
Ai phát tâm tinh tấn
An trụ trong chánh niệm
Dứt hẳn pháp bất thiện
Chính là bậc Trí tuệ.
Tất cả mọi khổ đau
Đều do biếng nhác sinh
Hiểu rõ nghiệp báo này
Trọn đời không tái phạm.
Ngọn lửa ba độc ấy
Luôn thiêu đốt chúng sinh
Đại bi mưa cam lồ
Dứt trừ cho tất cả.

Phẩm 21: TỪ BI VỚI HỮU TÌNH

*Nghiệp nơi thân, ngữ, ý
Thường tương ứng pháp lành
Chỉ bày ba đường ác
Dẫn dắt chúng ra khỏi.
Ai nương tựa tâm Bi
Được hưởng vui tịch diệt
Thương nhớ các chúng sinh
Như mẹ yêu con mình.
Tìm kiếm và cứu hộ
Những chúng sinh đau khổ
Ngạ quỷ còn nhờ ơn
Được sinh lên cõi trời.
Ai đầy đủ tâm Bi
Thương nhớ loài hàm thức
Là bậc Đại trượng phu
Trời, người đều cung kính.
Người nào có tâm Bi
Thì giữ gìn giới tịnh
Như trăng soi thế gian
Ánh sáng luôn thanh tịnh.
Làm cho các chúng sinh
Lìa ưu sầu, lo sợ
Vì thế hãy gần gũi
Người có tâm Từ bi.
Người nào bỏ thô bạo
Trang sức bằng tâm Bi
Chính là ruộng phước lành
Tiếng thơm được vang khắp.
Nhờ tâm Bi tưới khắp
Các căn không như ướ
Trụ chánh kiến thanh tịnh
Cách Bồ-đề chẳng xa.
Người nào đủ tâm Bi
Như chư Thiên tự tại
Ở trong trăm ngàn đời
Vĩnh viễn không nghèo khổ.
Người nào tâm ngay thẳng
Như vàng thật quý trọng
Lại an trụ tâm Bi
Là vật báu vô giá.
Người nào đủ tinh tấn
Thường siêng cầu chánh pháp
Dùng đèn sáng tâm Bi*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Để trừ bỏ nghi dối.
Ngày đêm trong mọi lúc
Chẳng bỏ tâm Từ bi
Đến bất cứ nơi nào
Thích giảng thuyết chẳng lười.
Tâm bi rất trong mát
Diệt nóng bức chúng sinh
Để được vui thượng diệu
Sau được quả chân thường.
Nên chư Phật khen ngợi
Bi: tài sản vô tận
Lại như ao trong sạch
Rửa sạch các tội cấu.
Trang sức tối thượng này
Phá phiền não hắc ám
Tưới nhuần lúa Bồ-đề
Khiến được quả chân thường.
Người nào có tâm Bi
Như bò sinh ra sữa
Đầy đủ mùi vị ngon
Trừ thân tâm nóng bức.
Ba cõi như biển lớn
Ba độc tựa dòng thác
Tâm bi là thuyền bè
Chuyên chở bậc Hiền nhân.
Ba là cửa công đức
Ngọc đẹp, pháp bạch tịnh
Người thiện thường giữ niệm
Chính là bậc Từ bi.
Bi trừ bỏ ương ngạnh
Bên trong sinh pháp thiện
Trừ tội lỗi phiền não
Như lọc quặng lấy vàng.
Tâm Bi như bình báu
Chứa đầy vật tốt đẹp
Thêm lớn các căn lành
Theo niệm được an ổn.
Tâm bi như kho báu
Chúng sinh dùng không hết
Trừ hết mọi nghèo thiếu
Thành tựu tài lợi lớn.
Tâm bi luôn tịch tĩnh
Thích tu tập thiền định
Bỏ cảnh giới phóng dật
Vượt năm dục như uế.

Lại sinh khởi tâm Từ
Thương nhớ các chúng sinh
Làm cho chúng khinh an
Hết trói buộc đau khổ.
Dùng tâm khéo suy xét
Luôn xa lìa tội cấu
Thoát khỏi mọi sợ lo
Chí cầu vui tịch tĩnh.
Luôn tương ứng pháp nhãn
Mình, người đều không buồn
Thế gian đều thích ngắm
Sau được sinh cõi trời.
Nếu người nào an trụ
Báu từ nhãn vô thượng
Tất cả loài hữu tình
Xem như là cha mẹ.
Từ bi không gì hơn
Là nguồn gốc vui sướng
Người nào không tâm Từ
Sau chỉ chịu đau khổ.
Phạm thiên đủ tâm Bi
Trời Tự tại nhãn nhục
Các bậc Minh trí mẫu
Đều không bằng hạnh Từ.
Không hại: pháp thù thắng
Chánh kiến: thiện tối thượng
Tâm tịch tĩnh an lạc
Xa lìa các hiểm nạn.
Vì thế nên hiểu rõ
Tâm luôn sinh Từ bi
Dùng thí, giới, nhẫn, từ
Thành tựu trí vô cấu.

M